

پنجشنبه 29 تیر 1396 - 25 شوال 1438 - 20 جولای

واگذاری شیلات شمال ایران به "استفان لیانازوف" سرمایه‌دار روسی (1272 ش)

واگذاری شیلات شمال ایران به "استفان لیانازوف" سرمایه‌دار روسی (1272 ش)

پس از آن‌که ناصرالدین شاه قاجار امتیاز رویترب مبنی بر تاسیس بانک شاهنشاهی و بهره‌رلم‌برداري از بعضي معادن ایران را به انگلیسی‌ها واگذار کرد، دولت روسیه نیز به هم‌رلم‌چشمي انگلستان در صدد اخذ امتیاز جدیدی بود. سرانجام دولت روس با تحت فشار قرار دادن شاه، امتیازات متعددی از جمله امتیاز شیلات شمال ایران و صید ماهی و نیز امتیاز تاسیس بانک استقراضی را به دست آورد. در این میان، استفان لیانازوف، از سرمایه‌داران روسی، امتیاز شیلات شمال ایران را به دست آورد. پس از مرگ لیانازوف، امتیاز شیلات شمال به ورثه او منتقل گردید. پایان آخرین دوره امتیاز لیانازوف، با انقلاب روسیه و از هم گسیختن امور ورثه مصادف شد. پس از آن از سال 1301 تا 1306 ش دولت شوروی با پرداخت مبلغی، از شیلات بهره‌رلم‌برداري می‌کرد. این امتیاز بعدها به صورت مشارکت بین ایران و انگلستان ادامه یافت تا این که با ملی شدن شرکت شیلات ایران در سال 1331 ش، تمام امور مربوط به ماهی‌رلم‌گیری، به دولت ایران محول گردید.

تصویب قطعنامه 598 شورای امنیت سازمان ملل متحد درباره لزوم پایان جنگ ایران و عراق (1366ش)

قطعنامه 598 شامل 10 ماده بود که به اتفاق آرای 15 عضو شورای امنیت به تصویب رسید. این قطعنامه یکی از معدود موارد مورد اتفاق پنج عضو دائمی شورای امنیت در تاریخ چهل ساله سازمان ملل تا آن روز به شمار می‌رود. رژیم بعثی عراق بلافاصله موافقت بدون قید و شرط خود را با مفاد آن، مشروط به متابعت ایران از آن اعلام نمود. از آنجا که در قطعنامه 598، برخلاف قطعنامه‌های قبلی این سازمان، تا حدودی نسبت به حقوق ملت ایران توجه شده و نکات مثبت در آن آمده بود، دولت ایران آن را رد نکرد و تنها شرط تحقق آن را تعیین متجاوز اعلام نمود. با فشاری ایران برای شناسایی متجاوز، بار دیگر بر دشمنان ایران گران آمد و آنان را وارد میدان کرد که در این میان آمریکا با حضور بیش از 43 رزمنه در خلیج فارس و دیگر متحدان نیز با اهدای سلاح‌های گوناگون، اوج اتحاد خود را با رژیم عراق به نمایش گذاشتند. از آن پس، دشمن بعثی با حمایت همه جانبه و به کارگیری گسترده سلاح‌های شیمیایی، غیرانسانی‌ترین اعمال را در جنگ انجام داد و حتی از کشتار مردم کشور خود نیز که به رزمندگان اسلام پناه داده بودند، ابا نکرد. سرانجام با وقوع حوادث متعدد، رهبر کبیر انقلاب اسلامی، با درک توطئه غرب و نیز در نظر گرفتن منافع و مصالح نظام، قطعنامه 598 شورای امنیت را یک سال بعد در 27 تیرماه 1367 پذیرفتند.

تصویب قطعنامه 598 شورای امنیت سازمان ملل متحد درباره لزوم پایان جنگ ایران و عراق (1366ش)

قطعنامه 598 شامل 10 ماده بود که به اتفاق آرای 15 عضو شورای امنیت به تصویب رسید. این قطعنامه یکی از معدود موارد مورد اتفاق پنج عضو دائمی شورای امنیت در تاریخ چهل ساله سازمان ملل تا آن روز به شمار می‌رود. رژیم بعثی عراق بلافاصله موافقت بدون قید و شرط خود را با مفاد آن، مشروط به متابعت ایران از آن اعلام نمود. از آنجا که در قطعنامه 598، برخلاف قطعنامه‌های قبلی این سازمان، تا حدودی نسبت به حقوق ملت ایران توجه شده و نکات مثبت در آن آمده بود، دولت ایران آن را رد نکرد و تنها شرط تحقق آن را تعیین متجاوز اعلام نمود. با فشاری ایران برای شناسایی متجاوز، بار دیگر بر دشمنان ایران گران آمد و آنان را وارد میدان کرد که در این میان آمریکا با حضور بیش از 43 رزمنه در خلیج فارس و دیگر متحدان نیز با اهدای سلاح‌های گوناگون، اوج اتحاد خود را با رژیم عراق به نمایش گذاشتند. از آن پس، دشمن بعثی با حمایت همه جانبه و به کارگیری گسترده سلاح‌های شیمیایی، غیرانسانی‌ترین اعمال را در جنگ انجام داد و حتی از کشتار مردم کشور خود نیز که به رزمندگان اسلام پناه داده بودند، ابا نکرد. سرانجام با وقوع حوادث متعدد، رهبر کبیر انقلاب اسلامی، با درک توطئه غرب و نیز در نظر گرفتن منافع و مصالح نظام، قطعنامه 598 شورای امنیت را یک سال بعد در 27 تیرماه 1367 پذیرفتند.

روز ملی و استقلال "کلمبیا" در آمریکای مرکزی (1810م)

کشور جمهوری کلمبیا با 1/141/748 کیلومتر مربع وسعت، در آمریکای مرکزی، در شرق اقیانوس آرام و در همسایگی ونزوئلا، برزیل، پرو، اکوادور و پاناما واقع شده است. جمعیت کلمبیا بیش از 42 میلیون نفر است که اکثراً دو رگه سرخ و سفید هستند و کاتولیک مذهبند. پایتخت کلمبیا شهر بوگوتا و واحد پولش، پزو کلمبیا است. زبان رسمی مردم کلمبیا، اسپانیایی است هرچند زبان‌های بومی نیز در میان مردم عمومیت دارد. پیش‌بینی شده است که جمعیت کلمبیا تا سال 2025م نزدیک به 60 میلیون نفر خواهد بود. انقلاب مردم کلمبیا برای به دست آوردن استقلال از سال 1781م آغاز شد ولی به شدت سرکوب گشت. در آغاز قرن نوزدهم شورش در مستعمرات اسپانیا برای استقلال جانی دوباره گرفت و سرانجام در سال 1810 طی یک کودتای نظامی، حکومت استعماری اسپانیا برچیده شد و در 20 ژوئیه این سال، اعلامیه استقلال کلمبیا تهیه و منتشر گردید. هرچند این کودتا با شکست مواجه گشت ولی در سال 1819 انقلاب

بزرگي به رهبري سيمون بوليوآر مبارز آزادي‏خواه امريکاي لاتين، نظام استعماري اسپانيا را براي هميشه در اين منطقه خاتمه داد.